

Szervezett munka, jó eredmények

Győri Imre látogatása a fémipari vállalatnál

Győri Imre, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, a Csongrád megyei pártbizottság első titkára és dr. Varga Dezső, az MSZMP Szeged városi bizottságának titkára a Szegedi Fémipari Vállalat Fonógyári úti telephelyére látogatott. Megtekintették az elmúlt években épült új üzemet, s tájékoztatót hallgattak meg a beruházás, az üzem eredményéről. A vendégeket Fogas János igazgató, valamint az üzem párt- és társadalmi szerveinek vezetői fogadták és kísérték el az üzemlátogatáson.

A Szegedi Fémipari Vállalat figyelemre méltó eredményekkel zárta az 1971-es esztendő, termelési értéke mintegy 6 millióval nőtt 1970-hez képest. A nyereség ugyanilyen arányban, 9 millió forintból 13 millió 775 ezerre emelkedett egy év alatt, mégpedig úgy, hogy közben a vállalat dolgozóinak száma jelentősen csökkent. Az igazgató beszámolójából az is kiderült, hogy főként ennek a létszámcsökkenésnek köszönhető a szép nyereség, annak, hogy átszervezték a munkát, számos íróasztal-beosztást megszüntettek. A vállalati nyereségből természetesen részesedik az üzem kollektíva, amely jobb munkájával teremtette a hasznót: hamarosan 900 ezer forintot fizetnek ki a dolgozóknak részesedés címén, a tavalyi 22 napi keresettel szemben az idén átlagosan 28 napi keresetüknek megfelelő összeget vehetnek át a fémipari vállalat dolgozói részesedési címén. Ha ehhez hozzávesszük, hogy a múlt esztendőben jelentősen — 2900

forinttal — nőtt a fémipari vállalat dolgozóinak egyéves átlagjövedelme, nyilvánvaló: érdemes volt a kollektíva erőfeszítése mind a termelésben, mind pedig a beruházásban. A fémipari vállalat munkáját elemezve jó néhány hasznos törekvése bukkanhatunk. A vállalatnál — élve a korszerű gyártelep lehetőségeivel — megfelelő üzemszervezést végeztek az elmúlt évben. Az üzemegységekre bízta az anyaggazdálkodást azzal, hogy megtakarításait, ésszerű gazdálkodásuk után bírálják el teljesítményüket. Gondosabban javították, karban tartották a gépeket, berendezéseket, s ezzel azt érték el, hogy a termelőeszközök lényegesen kevesebb ideig kényszerültek pihenőre, mint annak előtte. A gazdasági intézkedésekhez szorosan kapcsolódik a vállalati munkaverseny mozgalom. Tavaly januárban az üzem párt-, illetve szakszervezet és gazdasági vezetés tanácsára a szocialista brigádok elsősorban a hatékonyság növelé-

sét, a munkafegyelem megszilárdítását, s a munkaerő-vándorlás mérséklését ajánlották fe. Felajánlásukat a vállalat brigádjai azóta szinte maradéktalanul teljesítették, így nem kis részben járultak hozzá ahhoz a sikerhez, amit most a kollektíva magának mondhat. A fémipari vállalat igyekszik honorálni a szocialista brigádok, a régi dolgozók erőfeszítéseit. Az erkölcsi elismerés mellett mindenkor anyagi elismerésben részesítik az áldozatosan dolgozó munkásokat. Például a kollektív szerződésbe foglaltak alapján a tőzsgárdatagokat is rendszeres anyagi elismeréssel illetik: aki öt éve dolgozik a vállalatnál negyedszázadik évfordulóján, a tőzsgárdatagok 600 forintot kapnak rendszeresen, fizetésük mellett.

A vendégek örömmel alapíthatták meg a tájékoztatóból, hogy a fémipari vállalatnál jól érvényesül a párt politikai nevelőmunkája. A párttagok aktívan részt vesznek a gazdasági vezetés gondjainak megoldásában, a pártszervezet és a gazdasági vezetés között jó az összhang. A fémipari vállalatnál az üzem középvezetők képzésére például kihelyezett marxista középiskolai tagozat működik.

M. I.



Guberálók

Az idős férfi tolja a kerékpárt. Jobbról-balról és a csomagtartón is hatalmas táskák. Egyik-másik már dagadtra tömve. Az asszony be-megy a kapu alá, sorra föl-emelgeti a Kuka-tartályok fémsapkáját. Megvallatja szemeteinket: turkálni kezd. Először a félig rakott tartályban kotorászik — két borosüveg válik meg a szemétszomszédságtól — majd módszeresen átrakja a tömött kukák tartalmát. A zsákmányt a kerékpáron levő táskák nyelik el.

Már így is zavaróan, sokkal inkább nézem, jobb ha nem figyelem tovább.

Napokig eszembe jut a jelenet, meg elhessegetem.

KESZTYŰVEL DOLGOZNI

Aztán egyik napon megint csak találkozom egy nénivel, aki a kapualjban matat. Újból előkérülnek a kérdések: kik ezek az emberek, miért foglalkoznak ezzel? Miket találnak a szemétkben? Mit csinálnak a zsákmánnyal?

Az idős asszonyon tiszta, bár viseltes télikabát van, sötétké kóténnyel óvja a szennyeződéstől. Fáradt sóhajjal teszi le a nagy táskát, kezére kesztyűt húz, és kissé fintorogva fog munkához. A ház előtti villamosmegállóba többet figyeljük. Egy nylon-zacsókba rakja a kenyerhulladékokat, külön részt kapnak a táskában a rongyok, és egy nylonhálóba vándorolnak az üvegek.

H. D.

Kész. Lehúzza kesztyűjét. Orrfújás. Kendőigazítás. Indul a következő kapualjba.

Szúrós szemmel néz rám, hogy megszólítom. Beszédes tekintet: mi közöm hozzá, hogy mit csinál? Különben pedig — ezt kérdés nélkül mondja el — soha eszébe se jutott volna, de egyszer látott egy asszonyt, aki egész jó cipőt húzott ki a szemétkből. Hát, ha tudni akarom, akkor gondolt először arra, hogy mások pazarlásából is meg lehet élni.

Csak vigyázni kell! Egy-szer megvágta a kezemet egy konzervdoboz, begyulladt, majdnem le kellett vágni az ujjam. Mert, hogy itt töm-mény a piszok. Aztán, hogy meggyógyultam, kesztyűvel kezdem dolgozni. Találtam fél pár bőrkesztyűt a szemétkben, igaz, hogy balkezes, de felmegy a jobbra is. Aztán miért érdekli ez magát?

Mondom neki. Megretten. — Ugye, nem hív rendőrt?

DE MÉGIS...!

Ez eddig eszembe se jutott. De ha meggondolom, valakinek mégis fel kellene figyelni rájuk. Milyen sokan csinálják, nem tudom. De egy-felől törekszünk arra, hogy szállításkor ne érjenek az emberek a szemétkhez — ezt olyan tökélyre vittük, hogy ahhoz se „nyúl” senki, ami a kukafazék mellé talál pottyanni, másrészt az ezer fertőzést is jelenthető mocskokban turkálnak emberek.

S mi a „talált tárgyak” sorsa? Hogy megnyugtatom a nénit, se rendőr, se névnyilvánosság nem fenyegeti, elmondja:

— A kenyérhulladékok el-adom azoknak, akik híztót tartanak. Sajnos, ennek lejárt a szezonja. A rongyot a MEH-nek, de látja, ma is találtam egy egész jó pulóvert. Meg sokszor lelek gyerekhalmot. Kimosom, rend-behozom. Meg a cipőket is átpucolom. Minden hónap első vasárnapján van ócskapiac. Kiviszem. Sokszor a nyakamon marad. Ami meg elkel, tiszta haszon.

Akkurátusan összehajtott zsebkeendő használn. Cipője fényes. Csak a szatyrai árul-kodnak — de minek minden-nap mosni őket?

Százötven—kétszáz forint-ról van szó. Ó nem „nagyban” csinálja. Szüksége van rá? Vagy csak ijedtében síránkodik? Háromszáz forint özegei nyugdíjat kap. Két lánya van, nem kér tőlük. Nem tudják — „meghálná-nak a szegénytől, ha tudnák” — a mama mivel foglalko-zik. Nem kér. S azok nem is adnak. Nem kérdezék: meg-é-e a pénzéből, édesanyám?

— És ha dolgozna?

— Próbáltam, Takarítási jártam házakhoz. De sokszor rosszul vagyok, egyszer mentem, egyszer meg nem. Ki-nek kell az olyan munkaerő? Néha arra gondolok, be-kelene csöngetni a lakásokba, van-e valami rossz ruha, ami útban van úgyis. De az kol-dulás, nem? Így hát megvá-rom, míg kidobják.

Sóhajtozva tovább indul.

— Csak nem sajnálják az embertől azt a pár garast, amit így összeszed?

Azt biztos nem. De azt már nehezen viseli az ember, hogy felszáll a villa-mosra a mocskos holmival, letelepszik. Kikerülnek az emberek. Ha leszáll, esetleg egy kisbabával ül valaki gyánút-lanul a helyére.

MI LEGYEN HÁT...?

Most persze valami javaslat kellene ide, az írás vége-re, mi legyen ezekkel az emberekkel. Persze, mert leg-alább olyan mehökkentő ez is, mint az időről-időre — újabban elég gyakran — elénk kerülő koldus. Jelent-sék a guberálókat, mint a köztisztaság ellen vétőket a KÖJÁL-nál? Vagy szabá-ly-sértőket őket?

Jó érzésünk ellen minden-esetre vétenek. De ha fellépünk, értük és ne ellenük tegyük. Nézzük meg azt is, van-e más megélhetésük, s ha nincs, segítsük őket. S ember szépre született, külö-nös oka lehet, ha mocskokban turkál.

Szóke Mária

Úrrá lettek a természet erőin

Eredményes évet zárt a szegedi Móra Tsz

A termelőszoövetkezetek közgyűlési beszámolóit más-kor is időjárásra való hi-vatkozással kezdődnek, idén annyi a különbség, hogy egyszerre két esztendő mos-toha körülményeit említik Szeged körzetében. A két évvel ezelőtti belvíz és el-lenkező végtelként a tava-lyi aszály valóban olyan té-nyező, amely kedvezőtlen hatását a gazdasági mérleg-beszámolók minden rovatá-ban érezteti.

A szegedi Móra Ferenc Termelőszoövetkezet tegná-pi közgyűlésén is azzal kez-dődött az elnöki beszámoló, hogy a fűszerpaprika palán-tázásától a termés betakarí-tásáig számottevő csapadék nem hullott. Hasonlóképpen sújtotta a szárazság termé-szetesen a növénytermesztés minden ágát.

Ilyen előzmények után azt várhatta volna a közgyűlés vendége, hogy komoly gaz-dálkodási gondokról szól majd a folytatás. Jól gaz-dálkodó szövetkezeink sze-rencsére már a korábbi évben úgy szervezték gaz-daságukat, hogy a különbö-

zó üzemágak jó termés évé-ben erősítsék egymást, ked-vezőtlenebb körülmények esetén azonban a szerényebb jövedelmű üzemág kieső be-vételét pótolja az, amelyik nem függ napról napra az időjárástól. Nyereség szem-pontjából tavaly az állatte-nyésztés lépett elő a szega-di szövetkezet, „családfőnn-tartóvá”, 18 milliós ter-melési értékével. Szarvas-marha-tenyésztésükben ugyan továbbra is több a megoldandó probléma, mint az eredmény, itt a sertés-hizlalás sem fizetődött ki (vásárolniok kellett volna hízonak valót is meg a hiz-laláshoz szükséges takar-mányt is), a nagyüzemi csirketenyésztés évek óta tartó tapasztalata azonban jelentős bevételt hozott most is.

Az egész évben követke-zetes pontossággal végzett munka a kedvezőtlen időjá-rás ellenére is meghozta a maga dicséretre méltó ere-dményét. A szövetkezet kö-zös vagyona 45 millióról 59 millióra emelkedett egy év alatt, a tiszta vagyon 5 mil-

ióval növekedve meghalad-ta a 36 milliót. Az 1970-es évben kiürült gazdálkodási alapokat sikerült — ha nem is teljesen — feltölteni, a ta-gok és alkalmazottak együt-tes bére 12 millió forintot tett ki.

A közgyűlésen részt vett dr. Hovorka István, a me-gyei városi tanács osztály-vezetője és Kálmán János, a területi szövetség titkára. Hozzászólásukban mindket-ten elismerésüket fejezték ki a kemény munkával el-ért eredményekért.

H. D.

Városi vízellátás társulati úton

1 millió 600 ezer holdon működnek vízgazdálkodási társulatok

Az Alsótiszavidéki Víz-ügyi Igazgatóság működési területén tíz vízgazdálkodá-si társulat és tíz építő víz-mű társulat tevékenykedik. Az előbbieket főként vízen-dezési feladatokat látnak el, utóbbiak a települések víz-művesítési programjának szervezésére alakultak. A vízgazdálkodási társulatok érdekeltégi területe 1 mil-lió 600 ezer hold, amelyből 1 millió 100 ezer a termelő-szoövetkezeteké, 200 ezer az állami gazdaságoké, a többi magánszemélyek, tanácsok és erdőgazdaságok között oszlik meg. A múlt eszten-dei adatok szerint az érde-keltségi hozzájárulás hol-danként 12 forint volt. Víz-rendezési munkát 71 millió forint értékben végeztek.

Egyre nagyobb a vízmű-társulások jelentősége. Kö-zöttük van olyan is, amely egy egész város belső terü-letének ivóvíz-szolgáltatását szervezi — a makói. Mind-szent, Mórahalom és Med-gyesgyháza vízművesítését is társulati úton oldották meg. Együttesen a múlt év-ben a társulások 44 millió forintot költöttek a lakos-ság ivóvíz ellátását szolgáló beruházásokra. Jelenleg Szegváron és Kunszentmár-tonban szervezkednek társu-lati vízmű létrehozására, Me-zőkovácsházán pedig három községre kiterjedő vízmű-társulat alakul.

A vízműépítő társulatok tevékenysége újabban ki-

terjed a szennyvíz-elvezetés gondjainak együttes megol-dására is. Mezőhegyesen például 20 milliós beru-házást kezdenek ilyen összefo-gással a második felében.

A társulatok munkáját az Alsótiszavidéki Vízügyi Igazgatóság tanácsi és társu-lati osztálya szervezi és koordinálja. Az igazgatósági munka átszervezése óta ez az osztály foglalkozik ter-málvizes strand és tisztasá-gi fürdő szervezésével, ahol a termálvíz komplex haszno-sítása lehetséges. A munka egylőre még az igények felmérésénél tart, annyi azonban már bizonyos, hogy Bakson, Pityvaroson, Rősz-kén és Nagybánhegyesen ér-deemes megvizsgálni a lehe-tőségeket.

Zárszámadás Kisteleken

Tegnap, szombaton tar-totta zárszámadó közgyűlé-sét Kisteleken a Magyar-Szovjet Barátság Termelő-szoövetkezet. Ez a homoki gazdaság természeti adottsá-gainál fogva jobban rá van utalva a kisegítő üzemág jövedelmére, az állatte-nyésztés is jelentősebb, mint a szántóföldi növénytermesz-tes.

Az 5 ezer holdas gazda-ság 342 dolgozó tagja sze-rvezett munkájának köszön-hető, hogy termelési tervü-ket 104,7 százalékra teljesít-hették, a 10 óras munka-napra átszámított átlagos napi bér 118 forint. A szo-övetkezet tartalékalapját 3 millió forinttal egészítették ki.